

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:

Διευθυνσὶν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. — Αἱ προσφώνησεις τῶν Ἀρχόντων. — Τὸ γεῦμα τῶν Ἀνακτόρων. — Βασιλικοὶ λόγοι. — Ἐντύπωσις ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ. — Ἀληθὴς ἀποθέωσις.

Ὅλη ἡ πόλις εὐρίσκετο τὴν Δευτέραν ἐπὶ ποδός. Αἱ Ἀθῆναι ἐξύπνησαν μὲ μυριάδας σημαίων παλλομένων εἰς τὸν ἀέρα. Αἱ κεντρικαὶ ὁδοὶ ἐστολίσθησαν, ἐμυρτοκοσμήθησαν, ἐκαθαρίσθησαν. Ὅ,τι εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου κρύπτεται εὐγενὲς καὶ ὠραῖον, ἐξύπνησε, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται καὶ ἐνοικιασταὶ ξενοδοχείων καὶ οἰκιῶν, ἀδιακρίτως κοινωνικῶν θέσεων καὶ πλούτου κατεῖχοντο ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀνήσυχον συγκίνησιν, ἀπὸ τὰς αὐτὰς σκέψεις, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πόθου. Μία εὐγενὴς ἀμίλλα εἶχεν ἀναπτυχθῆ, μία ὠραία φιλοδοξία ποῦς νὰ συντελέσῃ περισσύτερον ὅπως μὴ τίποτε τὸ παράτονον σκιασῇ τὸ γραφικὸν μεγαλεῖον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς ὑποδοχῆς. Οἱ στολισμοὶ δὲν εἶχον περιορισθῇ μόνον εἰς τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα. Ὅλα τὰ σπίτια ἔλαβον ὕψιν πανηγυρικὴν. Ὅλα ἦσαν σκεπασμένα μὲ σημαίας καὶ θυρεοὺς. Ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἐπάνω εἰς τοὺς ἐξώστας τῶν μεγάρων τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐκινούντο ἀπὸ τὸ πρῶτ, ἡ μία εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἄλλης, ἐχαιρετίζοντο, ἔψαυον ἀλλήλας μὲ ἓνα ἐλαφρὸν κυματισμὸν ὡς θωπεῖαν ὑπὸ τὴν ἐλαφρὰν αὔραν. Μόνον εἰς τὸ στερεώμα δὲν ἔγινε καμμία προετοιμασία. Ὁ οὐρανός, βρῦς καὶ συννεφώδης, δὲν ἤστραψε μὲ τὴν φιλόξενον αἰθρίαν του, καὶ τὸ ἀπέραντον κυανοῦν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐκρύπτετο ἀπὸ φαιά καὶ ἀπειλητικὰ σύννεφα. Εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ τὰς δύο κεντρικὰς πλατείας γιρλάνδες ἀπὸ μύρτα ἐπλέκοντο μὲ τὰς σημαίας, ἀνεπάλλοντο δὲ εἰς ἐλαφρὰν πνοὴν τοῦ αἰέμου. Τὰ τόξα ἐπίσης, τὰ μυρτοστόλιστα, τὰ ὅποια εἰς ὠραίας καμπύλας συνέδεον τοὺς στύλους, προωρισμένα νὰ μεταβάλλουν τὴν νύκτα τὴν ὁδὸν Σταδίου εἰς μίαν ἀπέραντον φωτοπλημμυρισμένην ἀψίδα, ἦσαν καὶ αὐτὰ ἀνθόπλεγμένα. Ἐν γένει, ἐφόσον ἡ ὥρα προухώρει ἐπὶ τοσοῦτον ὁ πυρετὸς τῆς προετοιμασίας ἐγένετο ζωηρότερος. Τὰ καταστήματα καὶ ἐκάρφωσαν εἰς τὰς θύρας των, ἀνεκίνουν τὰ ἐντὸς, προσθέτουσιν ἀκρέκλας καὶ τραπέζια. Οἱ χωροφύλακες ἔρριπτον αὐστηρὸν βλέμμα καὶ εἰς τὴν παραμικροτέραν ἀσχημίαν τῶν ὁδῶν. Σημαία βιαστικῶς κατασκευάζονται, καὶ γυμνὰ κοντοὶ ἐφέροντο εἰς τοὺς δρόμους.

Ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ λατρευτοῦ Μονάρχου γενομένη διακόσμησις τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ λιμένος, καὶ ἡ παρ' ὅλην τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὰς ἀπειλητικὰς διαθέσεις τοῦ καιροῦ προθυμία τῶν Πειραιέων, ἀντιπροσωπεύοντων ὡς ἐκ τῆς προελεύσεως αὐτῶν τὸ Πανελλήνιον πρὸς ὑποδοχὴν καὶ ἀνευφημίαν Αὐτοῦ, εἶνε περίτρκος ἀπόδειξις τῆς εὐλιανοῦς ἀγάπης ἡ ὁποία συνδέει τοὺς δύο λαοὺς, καὶ τοῦ σεβασμοῦ τὸν ὁποῖον τρέφει ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὸν βασιλεύοντα Οἶκον τῆς Σαβοῖας, ἀντιθέτως πρὸς ὅσα ἐκάστοτε πράττει ἡ ἐπίσημος Πολιτικὴ καὶ ἡ Διπλωματία, εἰς τὰς σχολιάς τρίβους τῆς ὁποίας ποτὲ δὲν ἐπάτησε τὸ αἶσθημα, ἡ ἀλή-

θεια καὶ ἡ δικαιοσύνη. Πολλοὺς πολλάκις ἐπισήμους καὶ ἐστεμμένους μετ' εὐγνωμοσύνης δι' εὐεργεσίας καὶ συμπάθειαν πρὸς τὸ ἔθνος μας, καὶ τὰ δεινοπαθήματα αὐτοῦ, ἐδέχθη ὁ Πειραιεύς, ἐξαιρετικὸς ὅμως καὶ σχεδὸν μοναδικὸς ὑπῆρξεν ὁ προσχθὲς ἐκδηλωθεὶς αὐθορμήτως ἐνθουσιασμὸς ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουήλ.

Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς προηγούμενης εἶχον περατωθῇ πᾶσι αἱ ἐργασίαι τῆς διακοσμήσεως, καὶ τὴν πρωΐαν ἡ πόλις καὶ ὁ λιμὴν παρουσίαζον ὕψιν νύμφης ἐστολισμένης τὴν λαμπρότητα τῆς στολῆς. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς βασιλικῆς ἀποβάθρας εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἀλῶν ἴσταντο δύο ἐξέδρα διὰ τὰς μουσικὰς, περικαλυπτόμεναι κομψῶς δι' ὑφάσματος συμβολίζοντος τὰς σημαίας τῶν δύο ἔθνων, ἐξ ὧν ἀνὰ μία ἐκυμάτιζον ἐπὶ κοντοῦ εἰς τὸ κέντρον, καὶ πλεῖστοι μικρότεροι εἰς τὰς πλευράς καὶ τὰς γωνίας.

Ἐν τῇ ξηρᾷ ἡτοιμάζετο ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Βασιλέως. Ἀλλὰ καὶ ἄλλη πρὸ ταύτης ὑποδοχὴ προητοιμάσθη καὶ ἐγένετο ἤδη εἰς τὸ πέλαγος. Τὴν πρωΐαν ἡ ὑπὸ τὸν ναύαρχον κ. Ζῶτον μοῦρα τῆς προὔπαντήσεως, ἡ ὁποία εἶχε κατευθυνθῇ εἰς Πόρον, ἀνήχθη κατὰ παραγωγὴν τὴν 5ην π. μ., καὶ τὴν 8 1/2 π. μ. συνήντησε παρὰ τὴν Ὑδραν τὸν ἰταλικὸν στόλον τὸν συνοδεύοντα τὴν βασιλ. θαλαμηγὸν «Τρινακρίαν», τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ μέσον. Ὁ στόλος οὗτος ἀπετελεῖτο, ὡς γνωστὸν, ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Βασίλισσα Μαργαρίτα», «Βενεδέτος Μπρίν», «Ἰωσήφ Γαριβάλδης», «Φραγκίσκος Φερδινάνδος» καὶ «Πιεμόντε», καὶ ἐκ τῶν τορπιλλικῶν «Νέμπο», «Ζέφυρος», «Ἐσπερος», «Ντάρολο», «Στράλε» καὶ «Πελεκάνο», διωκεῖτο δὲ ὑπὸ τοῦ ναυάρχου κ. Βροκέτι, ἔχοντος ὡς ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου τὸν ἐπὶ ναύαρχον κ. Φαραβέλλι. Τὰ Ἑλληνικὰ θωρηκτὰ ἐχαιρετίζον, δ' 21 κανονιοβολισμῶν ἐκάστον, ἀντεχαιρετίζοντο δὲ ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς ναυαρχίδος, ἐνῶ οἱ ναῦται ἀπὸ τῶν κεραίων καὶ τῶν καταστρωμάτων ἐζητωκραύαζον ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Κατόπιν ἐκ τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού ἐδόθη διαταγὴ πρὸς τὸν ἀκολουθοῦντα στόλον νὰ ταχθῇ ὁλόκληρος πρὸς τὸ ἀριστερὸν αὐτῆς, χορηγηθείσης οὕτω τῆς τιμητικῆς δεξιᾶς εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον. Οἱ δύο στόλοι, ἔχοντες ἐν τῷ μέσῳ τὴν βασιλ. θαλαμηγὸν, ἐξηκολούθησαν οὕτω πλέοντες μὲ ταχύτητα 8 μιλίων, καὶ τὴν 1 παρὰ 20' ἐθεάθησαν εἰς τὸν προλιμένον τοῦ Πειραιῶς. Ἐκτὸς ὅμως τῆς μοίρας ταύτης, ἐξέπλευσαν πρὸς προὔπαντήσιν τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού καὶ τὰ ἰδιωτικὰ ἀτμόπλοια «Ἀρης» καὶ «Ἀστραπὴ», εἰς τὸ πρῶτον τῶν ὁποίων ἐπέβαινον τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἰς δὲ τὸ ἄλλο ὑπάλληλοι τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα, σταθμεύσαντα εἰς ἀπόστασιν, ἐχαιρετίζον διερχομένην τὴν θαλαμηγὸν, οἱ δ' ἐπιβαίνοντες ἐξεργάζοντο εἰς βροντώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἰταλίας.

Εἰς πέντε περίπου μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἡ «Τρινακρία» ἐχαιρετίσθη τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ μετ' αὐτὴν τὰ ἰταλικά πολεμικά, ἀνταπέδωκεν δὲ τὸν χαιρετισμὸν τὰ τρία ἑλληνικὰ θωρηκτὰ. Ἡ θαλαμηγὸς, ἀκολουθουμένη εἴτα ὑπὸ τῶν ἰταλικῶν τορπιλικῶν καὶ τῆς «Θυέλλης» καὶ «Νίκης»,

εἰσέπλεον ὑπερήφανος εἰς τὸν λιμένα, τὴν 1 παρὰ 10' ἀκριβῶς, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς τῶν εἰς τὰς λέμβους καὶ εἰς τὴν προκυμαίαν καὶ τοὺς περὶ λόφους ἀναμενόντων καὶ ὑπὸ τοὺς χαιρετιστικούς κανονιοβολισμοὺς τῶν ἐν τῷ λιμένι εὐρισκομένων πολεμικῶν, ἰδικῶν μας καὶ ξένων.

Τὴν ἐμφάνισιν τῆς «Τρινακρίας» εἰς τὸν προλιμένα ἐσπευσε, μίαν περίπου ὥραν ἐνωρίτερον τῆς ὥρας καθ' ἣν ἀνεμένετο, νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὴν Ἀνάκτορα ὁ διευθυντὴς τοῦ Ναυστάθμου κ. Βουδούρης. Ὁ Βασιλεὺς λαβὼν τὴν πληροφορίαν, κατήλθεν ἀμέσως δι' ἐκτάκτου βασιλικοῦ τραίνου τοῦ Ἡλεκτρικοῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ, συνοδευόμετος ὑπὸ τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν πριγκήπων, πλὴν τοῦ Χριστοφόρου.

Ἡ συνάντησις τῶν δύο Βασιλέων ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἐγκάρδιος καὶ διαχυτικὴ. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ὑπεδέχθη τὸν Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς τιμητικῆς κλίμακος τῆς «Τρινακρίας» καὶ ἀντήλλαξε μετ' αὐτοῦ διπλοῦν ἀδελφικώτατον ἀσπασμὸν, μὲ ἴσην δ' ἐπίσης ἐνδείξιν ἀγάπης ἐχαιρετίσθη τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς Πρίγκηπας. Μετὰ τοῦτο οἱ Βασιλεῖς εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς θαλαμηγού, ὅπου ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος παρουσίασεν εἰς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἐμμανουήλ τοὺς συνοδεύοντας Αὐτὸν ἐκ τοῦ Στρατιωτικοῦ Τοῦ Οἴκου, οὗτος δὲ τοὺς ὑπουργοὺς του κ. κ. Τιττόνι (τῶν Ἐξωτερικῶν) καὶ Μιραμπέλλο (τῶν Ναυτικῶν), καθὼς καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐρχόμενον πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας κ. Μπολάτι. Μετὰ τὰς παρουσιάσεις ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Βασιλέως, ὅπερ, ὡς εἶπεν, δὲν ἦτο καὶ πολὺ εὐχάριστον, διότι ἐπεκράτει τρικυμία καὶ ἐβρεχε διαρκῶς.

— Ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ Βίκτωρ, οὐδὲν ἐκ τῶν δυσχερῶν τούτων ἐνθυμοῦμαι ἐπέναντι τοῦ θαύματος ὅπερ ἐκτυλίσσεται ἤδη ἐνώπιόν μου καὶ τῆς θερμῆς ταύτης δεξιώσεως, ἥτις μὲ ὑπερπληροῖ χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Τὴν 3ην παρὰ 20' οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῶν πριγκήπων καὶ τῆς ἀκολουθίας Αὐτῶν, ἐπιβάντες τῆς «Δάγμαρ», φερούσης τὰ σήματα τῶν βασιλικῶν Οἴκων Ἑλλάδος καὶ Σαβοῖας, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν προκυμαίαν τῶν Ἀλῶν, ἐν μέσῳ τῶν ἐξάλλων ζητωκραυγῶν τῶν εἰς τὰς λέμβους καὶ ἐπὶ τῶν ἰστών καὶ κεραίων τῶν πλοίων, αἵτινες ἐδέσποζον καὶ τῆς ὁμοβροντίας τῶν κανονιοβολισμῶν τῶν πλοίων. Μετὰ τὸ πλαγίσμα εἰς τὰς βαθμίδας τῆς ἀποβάθρας, πρῶτοι ἀπεβιβάσθησαν οἱ ὑπάσπιστα καὶ λοιποὶ ἀκόλουθοι τῶν Βασιλέων, κατόπιν δὲ ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, ὅστις ἔδωκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν σείρᾳ ἔπειτα ὁ Διάδοχος καὶ οἱ ἄλλοι βασιλόπαιδες.

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν παρουσίαν εἰς τὸν Βικτωρ Ἐμμανουήλ τὸν ἀναμενοντα ἀκαπῆ εἰς τὴν προκυμαίαν δῆμαρχον κ. Δαμαλᾶν καὶ τὴν κυρίαν Δαμαλᾶν, ὅστις παροβίασε κατὰ πρῶτον κατόπιν τὸν πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς λοιποὺς συμβούλους. Μετὰ τὰς παρουσιάσεις οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ λοιποὶ προὔχωρησαν, ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους, πρὸς τὸ ποδόστον, ὅπου ὁ κ. Δαμαλᾶς προσεφώνησεν Ἰταλίστι ἐκ μέρους τῆς πόλεως τὸν Βασιλέα τῆς Ἰταλίας ὡς ἑξῆς:

Μετά τὸ γεῦμα ἐσχηματίσθη ὁ συνήθης κύκλος. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος παρουσίασεν εἰς τὸν Σεπτὸν τοῦ Ξένου τοὺς κ. κ. ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων.

Τὴν **Τρίτην** περὶ τὴν 7 1)2 πρωινὴν ὥραν φέρων πολιτικὴν περιβολὴν ἐπέβη ἀνακτορικῆς ἀμάξης ἔχων ὡς μόνον συνοδὸν τὸν στρατηγὸν τοῦ Μπουζάτι καὶ διὰ τῆς οἰκίας Ἐρμού κτηνηθήνη εἰς τὸ Θησεῖον, ὅπουθεν μετὰ παρμονὴν ὀλίγης ὥρας ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν ἀγούσαν. Ἀπαρτήρητος, ὡς ἤλπιζεν, ἐπανήλθεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας μετὰ τινὰ ὥραν εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἀκολουθούμενος μόνον μακρόθεν ὑπὸ τινων ἀστυνικῶν, οἱ ὅποιοι τὸν εἶχον ἀντιληφθῆ. Περὶ τὴν 10 1)2 ὥραν ὁ Ὑψηλὸς ἐπισκέπτης, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ὁ Ἱταλὸς στρατηγὸς Μπουζάτι ἐπιβαίνοντες ἀμάξης ἀκολουθουμένης ὑπὸ ἐτέρων ἀμαξῶν τῶν ὁποίων ἐπέβαινον ὁ Πρίγκηψ Γεώργιος μετὰ τοῦ Ἱτατοῦ ὑπουργοῦ κ. Τιττόνι καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Βίκτωρος καὶ τῶν Αὐλικῶν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διηυθύνθησαν πάλιν πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν. Οἱ Βασιλεῖς ἔφερον στολὴν στρατηγού.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ εἰσερχόμενος πλέον εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἐχαίρεισε δι' ἐλαφρῶν τῆς κεφαλῆς κλίσεων στρατιωτικῶς τοὺς παριστάμενους ὑπομειδῶν πάντοτε καὶ ἐτράπη κατόπιν περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων μνημείων. Ἡ μεγαλοπρέπεια τοῦ Παρθενῶνος προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ἱταλοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν ὅποιον διαρκῶς ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐδίδεν ἐξηγήσεις, ἃς συνεπλήρωναν οἱ κ. κ. ἔφοροι. Καὶ ἡ μὲν μεταξὺ τῶν δύο Βασιλέων συνδιάλεξις ἐγένετο Ἀγγλιστί, μεταξὺ δὲ τῶν Α. Μ. καὶ τῶν κ. κ. Ἐφόρων Γαλλιστί. Μετὰ τὸ Μουσεῖον οἱ Βασιλεῖς, ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἐρεχθεῖον καὶ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτερου Νίκης, ὅπου ὁ κ. Τιττόνι διὰ κινητοματογραφικῆς μηχανῆς ἔλαβε φωτογραφίας Αὐτῶν. Ρίψας δὲ κατόπιν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν βλέμμα καὶ πρὸ τὸ κάτωθεν αὐτῆς ἀνοιγόμενον θέατρον τοῦ Διονύσου, ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῶν θαυμασιῶν ἔργων τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ἐγκαταλείποντες τὸ Ἐρεχθεῖον οἱ Βασιλεῖς περιῆλθον τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως ὁλόκληρον παρατηροῦντες ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων αὐτῆς τὰ περίετρα. Τὸ θέαμα ὅμως τῆς κάτωθεν τοῦ φρουρίου ἀπλουμένης πόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἶδε καὶ ἐθαύμασεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τῆς Ἀκροπόλεως εὐρισκομένου πρὸς τὸ ἀνατολικὸν αὐτῆς μέρος. Μετὰ τριῶν τετάρτων τῆς ὥρας παρμονὴν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως οἱ Βασιλεῖς ἀπῆλθον ἐκεῖθεν διευθυνθέντες πρὸς τὸ Θησεῖον, ὅπου ὁ Ὑψηλὸς ξένος περιεργάσθη μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰς ἐν τῷ ναῷ ἀποθεμένους βυζαντινὰς ἀρχαιοτάτας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποτελεσθῇ ἐκεῖ εἰδικὸν μουσεῖον. Τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἐκίνησεν ἰδιαίτερος τὸ ἐνδιαφέρον αἱ ἀρχαιοτάτες αὐταὶ διότι ὡς καὶ πρὸς τὸν πρίγκηπα Γεώργιον εἶπεν ἡ Α. Μ. πρώτην φορὰν ἐπεσκέπτετο τὸ Θησεῖον. Ἀπὸ τοῦ Θεσίου αἱ Β. ἀμαξίαι ὠδήγησαν τοὺς Βασιλεῖς εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ὅπου παρέμειναν περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Κατ' ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑψηλοῦ ἐπισκέπτου ἐπιθυμίαν ἀνῆλθον ἀμφότεροι οἱ ἡγεμόνες εἰς τὸ ἄνωθεν τῶν Βασιλικῶν θώκων πρῶτον διάζωμα τοῦ Σταδίου ὅπου πρῶτος εἶχεν ἀναβῆ ὁ ὑπουργὸς κ. Τιττόνι ἀκολουθούμενος ὑπὸ τινος τῶν ὑπασιιστῶν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ἀλματικῶς ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς κατῴρθωσεν νὰ προηγηθῇ πολὺ τοῦ ξενιζομένου Μονάρχου πρὸς τὸν ὅποιον ὕστερον εἰσῆλθον δυνάμιν τῶν ποδῶν ἀπηύθυνεν ἀγγλιστί πάντοτε διαφόρους ἀστεϊότητας.

Ὅταν ἐφθασεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας εἰς τὸ ἄνω διάζωμα, ἐζήτησε νὰ λάβῃ μίαν ιδεάν τῆς ἀκουστικῆς τοῦ Σταδίου, καὶ τότε ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων ἐξέφρασεν μεγαλοφώνως ἐκ τοῦ στίβου τὴν χαρὰν αὐτῆς διὰ τὴν τόσον τιμητικὴν ἐπίσκεψιν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας ἀκούσας ταῦτα καλῶς, ἐχαίρεισεν εὐχαριστῶν, μεθ' ὃ

ἐγκαταλείψας τὸ Στάδιον ἡ Βασ. πομπὴ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Εἶτα εἰς τὰς 3 μ.μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν πρίγκηπων καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του μετέβη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς οἰκίας Πατησίων ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἐν αὐτῷ ἀρχαιοτάτας.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας παρετήρει μετὰ προσοχῆς καὶ θαυμασμῶ ἑκάστον ἀγάλμα καὶ ἤκουεν ὅτι προσεκτικώτερον τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Καβαδίου διδομένας πληροφορίες. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀπέσπασαν ἀμέριμον τὸν βασιλικὸν θαυμασμὸν ἦσαν αἱ Ἀρχαιοτάτες τῶν Ἀντικυθήρων, ἰδίως ὁ Ἐφῆμος, δύο ἀγάλματα τῆς Ἀθηνᾶς, τὰ Μυκηναϊκὰ ἀγγεῖα καὶ τινὰ ἀνάγλυφα. Πρὸ τοῦ χαλκίνου Ἐφῆμου τῶν Ἀντικυθήρων ὁ Ἱταλὸς Βασιλεὺς ἔστη ἐπὶ πολὺ θαυμάζων, κατόπιν δὲ στραφείς πρὸς τὸν ἡμέτερον Βασιλέα καὶ τὸν ὑπουργὸν του κ. Τιττόνι εἶπεν: — Εἶνε τὸ τελειότερον τῶν χαλκίνων ἀγαλμάτων.

Ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν παρέμεινεν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Κατὰ τὴν ἐξόδον του ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς τοῦ ἔδειξε τὸ εἰς τὸν πρόδρομον ἔστημένον ἐκμαγεῖον τοῦ Ἐρμού. Ὁ Βασιλεὺς Ἐμμανουὴλ ἀφοῦ τὸ παρετήρησεν ἐπ' ἀρετὴν εἶπεν: — Λυποῦμαι διότι δὲν ὑπάρχει ὁμοῖον καὶ εἰς τὴν Ρώμην.

Ἐν γένει εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἱταλίας ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, τόσον διὰ τὴν τάξιν του ὅσον καὶ διὰ τὸ περιεχόμενόν του καὶ ὅταν ἀπεχαιρέτισε τὸν κ. Καβαδίαν τὸν συνεχάρη καὶ προσέθηκε: — Τὸ Μουσεῖον σας εἶνε ἐνὰ πὼς τὰ καλλίτερα Μουσεῖα τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον οἱ Βασιλεῖς διηυθύνθησαν εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Νομισματολογικὸν Μουσεῖον, ὅπου ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Σβορώνος, ἀνέλαβε νὰ συνοδεύσῃ τὸν ὑψηλὸν ξένον εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων νομισματολογικῶν συλλογῶν. Ὁ κ. Σβορώνος ἔδιδε σχετικὰς πληροφορίες εἰς τὸν Βασιλέα δι' ἐκάστην συλλογὴν, ὁ ὅποιος ἐφάνετο ἐνημερώτατος εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν νομισμάτων καὶ τέλειος γνώστης τῆς νομισματολογίας, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπέσυρε τὸν θαυμασμὸν τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Σβορώνου.

Ἐνθ' ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἴσταντο ἔμπροσθεν συλλογῆς τινος, ἣτις ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Βασιλέα Βίκτωρα, ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς λέγει πρὸς τὸν κ. Σβορώνον: — Δὲν τὴν χαρίζετε εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Ὁ κ. Σβορώνος ἐμειδίασε χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς: — Εἴθε ὁ μεγαλειότερος φιλάργυρος τοῦ κόσμου ὅλο μαζεύετε, μαζεύεται καὶ εἰς κανένα δὲν δίδετε.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας ἐξεφράζετο ἐνθουσιωδέστατα διὰ τὴν κατάταξιν τῶν συλλογῶν, συνεχάρη δὲ τὸν κ. Σβορώνον εἰπὼν ὅτι: — Τὸ Νομισματολογικὸν Μουσεῖον τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἀπὸ τὰ καλλίτερα ὑπὸ ἔποψιν κατὰ τάξεως.

Ἐνα ἀπολαυστικώτατον καὶ τερπνώτατον ἀπόγευμα ἐπέρασεν οἱ Ἀθηναῖοι χάρις εἰς τὴν μουσικὴν τοῦ Ἱταλοῦ Ναυτικοῦ, ἡ ὁποία κατόπιν τῆς διαταγῆς, ἣν ὑπόδειξε νὰ δώσῃ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱταλίας, ἐπαίανισεν καθ' ὅλον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Σύνταγματος.

Ἡ πλατεῖα ἀπὸ τῆς 3ης μ.μ. εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ τὸν ἀθρόον ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς πόλεως συρρεῦσαντα κόσμον. Μετὰ τοὺς ὕμνους ἐξετελέσθησαν διάφορα ἐκλεκτὰ τεμαχία, ἐκαστὸν τῶν ὁποίων ἐπηκολούθουν φρενιτώδεις ἐπευφημίαι χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαί. Πρὸς ὑπῆρξεν ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ πλήθους, ὥστε μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τελευταίου τεμαχίου οἱ πολλοὶ πρωτοστατούντων τῶν κ. κ. Γ. Ράλλη, Βούρου καὶ Δροσοπούλου, ἀξιωματικῶν, μὴ γνωρίζοντες πῶς ἄλλως νὰ διατρανώσουν τὰ αἰσθητά τὰ ὅποια τοὺς κατέχον, παρεκάλεσαν τὸν ἀρχιμουσικὸν νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ προσφέρουν εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς μουσικοὺς ζῦθον. Τὰς ἐνθουσιώ-

δεις προπόσεις διεδέχθησαν ἐναγκαλισμοὶ καὶ φιλήματα, καὶ ἡ διασκέδασις ἐν ἀδιαπτώτῳ ἐθυμία παρηλάθη μέχρι τῆς 7 1)2 μ.μ. ὅτε οἱ Ἱταλοὶ μουσικοὶ, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατῆλθον εἰς τὴν Ὀμόνοϊαν καὶ ἐπιβιβάσθητες τοῦ σιδηροδρόμου ἐπανῆλθον εἰς Πειραιᾶ.

Τὴν 5 μ. μ. ἐδόθη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ προέδρου τῆς ἐνταῦθα Ἱταλικῆς παροικίας κ. Σεργιέρη ἡμερίς, ἡ ὁποία ἐπέτρεπε περίπου θέσιν ἐπισήμου δεξιώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἱταλικῆς παροικίας. Εἰς τὴν ἡμερίδα παρέστησαν οἱ Πρίγκηπες, οἱ ὑπουργοί, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἱταλίας κ. Τιττόνι, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ναύαρχος κ. Μιραμπέλλο, οἱ κυβερνήται τῶν Ἱταλικῶν πολεμικῶν, οἱ τῆς ἀκολουθίας τοῦ βασιλέως τῆς Ἱταλίας, ὡς καὶ πολλοὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι. Τὴν 8ην μ.μ. παρετέθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Διαδόχου ἐπίσημον γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως τῆς Ἱταλίας. Τὸ γεῦμα διήρκεσε μέχρι τῆς 10ης ὥρας, ὅτε πάντες μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, ἵνα παρακολουθήσῃ τὴν παράστασιν τῆς κωμωδίας «1807» Ἡ παράστασις διήρκεσεν ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν περίπου ὥραν, ἔλαβε δὲ μέρος εἰς αὐτὴν ὁ ποιητὴς Νικόλαος, ἡ δις Μερακίτη, ἡ δις Λύδδερς καὶ οἱ κ. κ. Βικέλλας καὶ Ροῦδης.

Ἡ κίνησις τοῦ πλήθους ἐξηκολούθησε μέχρι βραδείας νυκτός. Ἡ πλατεῖα τοῦ Σύνταγματος καὶ ἡ οἰκία Σταδίου φωταγωγηθεῖσαι ὅπως καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀφίξεως εἶχον γίνεαι κέντρον ὄλων τῶν Ἀθηναίων, οἱ ὅποιοι συνέρρευσαν ἐκεῖ ἀπὸ ὅλας τὰς συνοικίας, καὶ τὰς μᾶλλον ἀπομεμαρυσμένας ἀκόμη. Ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες λαοῦ, ἐντόπιοι καὶ ξένοι, ἐλθόντες εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ νὰ παραστῶσιν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας, κατέκλυζον δι' ὅλης τῆς νυκτός τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν οἰκίαν Σταδίου μέχρι τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας καὶ διηγωνίζοντο καὶ συνωθοῦντο, καθόσον ἡ κυκλοφορία καθίστατο δυσχερὴς λόγῳ τοῦ μεγάλου συνωστισμοῦ.

Τὴν **Τετάρτην** οἱ Βασιλεῖς ἐξεδράμουν τὴν πρωΐαν εἰς Τατόριν καὶ ἐπρογευματίσθησαν εἰς τὰ ἐκεῖ ἀνάκτορα. Τὸ ἑσπέρας ἐδόθη συναυλία εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐφωταγωγήθη ἡ Ἀκρόπολις.

Χθὲς **Πέμπτην** τὴν 3ην μ. μ. μετὰ πάσης λαμπρότητος ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν εἰς τὸ Στάδιον ἀγῶνες. Τὸ δὲ μεσονύκτιον ὠρίσθη διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Βασιλέως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Μαρτίου. — Αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν διὰ μακρῶν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας εἰς Ἀθήνας. Ἡ «Ἀστράτη» λέγει, ὅτι ἡ συνάντησις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας καὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος δεικνύει τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τῆς Ἱταλίας νὰ παῖξῃ ρόλον εἰς τὰ Βαλκανικά. Εἶνε τὸ σύνθημα καὶ τὸ προοίμιον τῆς κατανουμῆς καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν σφαιρῶν ἐπιρροῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱταλίας. Ὁ «Αἰὼν» φρονεῖ, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας ὁ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἱταλίας, ἀφοῦ κατεδείχθη πληρόστατα ἡ εὐλικρίνεια τῶν προθέσεων τῆς Ἱταλίας. Εἶνε πιθανὸν ἐπίσης, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη εἶνε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπόσπασιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν.

Ὁ «Φιγαρό» σχολιάζει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ εἰς Ἀθήνας, τονίζοντες ἰδιαίτερος τὴν πρόθεσιν τῆς Α. Μεγαλειότητος, λέγων ὅτι ἡ καρδιά τῆς Ἱταλίας οὐδέποτε ἀπεχωρίσθη τῆς Ἑλλάδος.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28 Μαρτίου. — Ἡ «Ἐφημερίς τῆς Φραγκφούρτης» δημοσιεύει μακρὰ καὶ σπουδαία τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τῆς γενομένης εἰς αὐτὸν ἐκκαρδιώσεως ὑποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Κοίνοισα δὲ ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς τὸ ταξίδιον τοῦ Βασιλέως, ἀποδίδει εἰς αὐτὸν μεγίστην σπουδαίότητα, καθόσον κατὰ τὴν συνάντησιν τῶν δύο ἡγεμόνων λίαν ἐνδεχόμενον νὰ συμφωνηθῇ ἑλληνοῖταλικὴ συμμαχία, τὴν ὁποίαν, συνεπάγεται ἡ ἐν λόγω ἐφημερίς, λίαν εὐχαρίστως θὰ ἐβλεπεν ἡ Γερμανία, ὡς δυναμένη ν' ἀντιταχθῇ καὶ δράσῃ κατὰ τοῦ Σλαβισμού.

Ἐξ ἀντιθέτου πρὸς τὰς κρίσεις τῆς ἀνωτέρω ἐφημερίδος, ἡ ἐφημερίς τοῦ «Φόξ» δημοσιεύουσα καὶ αὕτη ἐκτενέστατα τηλεγραφικὰ ἀνταποκρίσεις ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱταλίας μὲ λεπτομερείας τῆς λαϊκῆς καὶ ἐπισήμου ὑποδοχῆς καὶ κοίνοισα ταῦτα φρονεῖ, ὅτι ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ἱταλίαν συμμαχία πρέπει νὰ θεωρῆται ἀδύνατος.